

TÔI ĐI TẾT VỢ

CỦA MỘT NGƯỜI THANH NIÊN

Theo dõi tôi, trải 20 cái tết, thì cái tết năm nay, có một chuyện mới mẻ lạ lùng, đưa đến cho tôi một mối cảm giác cứ vẫn vương trong não, ấy là chuyện « đi tết vợ ».

Nói thực tình « tết vợ », tiếng ấy ở trong nhà quê miền tôi, thường nghe họ nói đùa, như là mấy người lớn tuổi hơn tôi, năm thì bác này, năm thì chú nọ, mỗi năm độ quí (tháng chạp) đã nghe soạn chuyện « tết vợ » mà trong người đóng vai đi tết và cả nhà họ, giống như chăm lo một việc ấy hơn các việc khác.

Nghe thì nghe vậy, chứ không phải việc mình, nên không để ý đến, không để năm nay mình lại đóng vai đi tết vợ đấy!

Nhà tôi cũng nhà tầm thường, cha mất sớm, chỉ còn bà mẹ, việc gì cũng nhờ ông ngoại chăm nom và đảm đương, lâu nay cho tôi đi học, năm rồi lại đem vợ cho tôi.

Đã mấy năm đi học ở nơi thành phố, thấy trong lớp anh em hỏi vợ cười vợ nó dễ dàng lắm sao / nay về nhà quê, thấy mẹ và ông ngoại đi nói vợ cho con mình, nghe ra việc trọng đại lắm.

Kỷ tháng sáu làm lễ hỏi, tôi đã dâng một lúc, nay đến lần tết vợ lại lần tết đầu tiên. Bữa 25-12 ta tôi ở trường về, thì thấy nhà tôi chỉ soạn một việc đó. Nào là gói bánh tét, nào là gói dưa muối, cái dưa heo, theo như lời ông ngoại dặn, thì tết ông ngoại bà ngoại, bên nội bên ngoại, và tết ông nội-dòng v.v.

Nực cười là chưa thấy mặt mũi hình dung con vợ ra thế nào hết, nghe nói còn nhà lễ giáo, năm nay 17 tuổi, nét na ỹ điệu, cái thì theo lời má và ông ngoại tôi cũng lời của bà nội ông ngoại, tôi thực cùng anh em, theo khuôn phép nhà tôi, nhất là đối với má tôi cũng ông ngoại tôi, cái công ơn sinh đẻ nuôi dạy và cho đi học. Nào tôi đâu bằm một cái thuyết tự do kiết hôn mà không có can đảm dám phản đối với vấn đề « chọn vợ » cho tôi là do lệnh bề trên đó.

Các bạn đồng cười tôi nhé, vì tôi cũng có tư tưởng giải phóng như bạn, song tôi năm đêm để tay lên trán đã so sánh nhiều: Giả như mình chống với lễ phép, theo ý tự do mình, có chắc cái người mình chọn sau này là hơn cái người của má và ông ngoại mình chọn đó không? Đã là một điều không chắc, nghiệm xem một ít đối tượng ái tự do, nay hiệp mai tan, chính mắt tôi đã thường thấy. Và lại cái tự do theo ý mình thì được đó, mà trái với lòng mẹ, trái với lòng ông ngoại, cái lòng kính sợ từ xưa cho mình, ta vẫn là xuất từ lòng thương con thương cháu, trông cho mình nên; thì chỗ dễ dàng trong gia đình, mới biết bình yên để tạo thành lời hứa hẹn, hạnh phúc « lấy nhau » của mình, có chắc gì lập lại cái chỗ bằng đó.

So sánh như vậy nên tôi nhắm mắt bằng lòng chịu nhận cái người vợ không biết mặt mà năm nay có chuyện « đi tết vợ ».

Đi học ở thành phố trên 10 năm, đã quen thói tục « Âu hóa », nay học làm theo lễ xưa, có hơi ngỡ ngàng, nhưng đã lớn tuổi, thực tình chấp nhận lấy vợ, gia đình ông ngoại mình bỏ hững, nên ngày đi, tôi đã bày một lần rồi, nay đi tết lại giảng thêm cho một bài học càng kỹ càng hơn, lại cho một ông nhà quê theo gifting, và 2 tên phụ giúp đi, phòng có sơ suất thì ông gia kia bày biện và nói với cho.

Đầu heo hành tỏi, nem, rượu, phở, nộm (tên này, mẹ tôi đã dặn kỹ, lại dặn cả ông lão và tên phụ kia nữa).

Tặng sớ mừng một, cũng ăn buổi mai thiết sớ tôi khởi hành đi tết vợ, áo quần khăn nón bành bao, cái đó không phải nói. Trước hết tôi nhà ông nội-dòng (tên là) nói lời đáp, xong, ăn một tiệc. Ông nói:

Ừ, thằng Tư, lễ này là lễ đầu, qua tết bên ông bà để tao đi với, kéo mấy con họ ngoại, nhà má và ông mấy sắp lễ đi đó?

— Dạ, cũng theo tục lệ, có đầu heo bánh tét.

— Ừ xưa bây nay làm chớ sao, mà lễ đầu năm, chắc ông bà có cho cái gì, như cho thì chớ từ sơ sơ rồi làm lấy nhé.

Tôi thưa và tỏ bộ lễ phép hết sức. Lễ tết ông nội - dòng, ông lãnh phần nữa, nhưng tôi nài rồi ông bảo cắt. Xong ông đi cùng tôi sang nhà ông bà ngoại.

Tôi thưa và tỏ bộ lễ phép hết sức. Lễ tết ông nội - dòng, ông lãnh phần nữa, nhưng tôi nài rồi ông bảo cắt. Xong ông đi cùng tôi sang nhà ông bà ngoại.

Tôi thưa và tỏ bộ lễ phép hết sức. Lễ tết ông nội - dòng, ông lãnh phần nữa, nhưng tôi nài rồi ông bảo cắt. Xong ông đi cùng tôi sang nhà ông bà ngoại.

Tôi thưa và tỏ bộ lễ phép hết sức. Lễ tết ông nội - dòng, ông lãnh phần nữa, nhưng tôi nài rồi ông bảo cắt. Xong ông đi cùng tôi sang nhà ông bà ngoại.

Tôi thưa và tỏ bộ lễ phép hết sức. Lễ tết ông nội - dòng, ông lãnh phần nữa, nhưng tôi nài rồi ông bảo cắt. Xong ông đi cùng tôi sang nhà ông bà ngoại.

Tôi thưa và tỏ bộ lễ phép hết sức. Lễ tết ông nội - dòng, ông lãnh phần nữa, nhưng tôi nài rồi ông bảo cắt. Xong ông đi cùng tôi sang nhà ông bà ngoại.

Tôi thưa và tỏ bộ lễ phép hết sức. Lễ tết ông nội - dòng, ông lãnh phần nữa, nhưng tôi nài rồi ông bảo cắt. Xong ông đi cùng tôi sang nhà ông bà ngoại.

Tôi thưa và tỏ bộ lễ phép hết sức. Lễ tết ông nội - dòng, ông lãnh phần nữa, nhưng tôi nài rồi ông bảo cắt. Xong ông đi cùng tôi sang nhà ông bà ngoại.

đều đặt khay trên. Ông đồ, nói lời bằng đồng (nói lời dễ hiểu, thuận). Nói tóm lại là toàn chừng dọn theo lối xưa, có vẻ đẹp riêng, sau ông lão đi với tôi mich sang nhà nào có lễ mới đi tết lễ đầu, họ chưng dọn như thế, một là tỏ ra nhà họ sang trọng, người rể không dám khinh rẻ, hai là thêm giá trị cho con gái họ... nói nghe có lẽ.

Đặt lễ ra, ông nội-dòng nói vài câu, tôi chỉ đứng rót rượu, không thốt câu gì; ông nhạc bảo người nhà mang lễ ấy đặt trên giường thờ, ông đứng vai làm bầy, rồi bảo tôi lấy, cái lễ thờ sớ đó, ông ngoại đã dạy trước, nên tôi làm công gọn gàng.

Đoạn; lại dọn ăn, ăn xong một chốc, ông nhạc xuống nhà dưới rồi trở lên gọi tôi: Tư, năm mới cho mấy cái này để làm của ghi nhớ; mắt tôi liếc, thấy tay ông cầm cái khăn vàng, tôi từ chối, xin để sau con sẽ lĩnh, nhưng ông mới và có mấy anh em khuyên: ông bà cho thì cầm lấy, kẻo được từ. Thế là tôi được cái khăn vàng!

Ông mới sắp từ về, bảo ông nhạc tôi rằng: Năm anh, thằng Tư nói má và ông hẳn có sớ lễ đi bên nội bên ngoại, anh bày sai người đi với nó, kẻo nó bỏ họ ngoại. Tôi xin cáo.

— Vâng, bác về, tôi cũng bày lễ đây đi với nó, không dám phiền bác.

Ông nhạc bảo người nhà sắm trâu rượu, rồi đem tôi đi, đi bên nội rồi đi bên ngoại, cũng trình lễ, cũng lấy giường thờ, rồi cúng ăn, nội ngoại đều nhận lễ và cho tôi mấy đồng bạc và nói: cầm lấy chơi tết, chớ kỷ thiếp không khác gì họ trả tiền đầu heo bánh tét cho mình.

Thế là xong lễ tết vợ, lễ tết đầu tiên. Về nhà học lại, mẹ tôi và ông ngoại đều vui vẻ. Ông ngoại lại thuật chuyện cho tôi nghe. Về đời ông lại càng phiền phức hơn nữa. Ông nói, ông đi hỏi bà ngoại lúc ông mới 13 tuổi, mà đi tết như vậy cho đến 7 năm, mỗi năm cả lễ và mừng năm (doan-dương) 2 lễ kia. Ngay nay lễ mừng năm đã giảm, mà phần tôi đây ông định trên một năm sẽ đi cưới, không để đi tết dài như trước.

Trong chuyện « đi tết vợ » có một điều làm cho tôi vui sướng hơn hết, là mình được họ gọi: con! (thằng) Tư! và anh Tư! đương Tư!

Tôi nguyên là con thứ hai, bên nhà bà con tôi đều gọi thứ hai cả. Người vợ mà má tôi và ông ngoại nói cho tôi đó lại thứ 4, nên từ ông nhạc bà nhạc, cho đến cả bà con họ hàng anh em bên vợ đều gọi tôi là « Tư ».

Cái tiếng « thằng Tư, anh Tư, gương Tư » khi nó mới lọt vào trái tim tôi không khác gì họ đi thì đầu ông này ông nọ, hay là nhà vua ban cho phẩm tước vậy. Không rõ ở các nơi trước xưa có cách gọi về theo thứ tự con gái như vậy không?

Kỷ giả thuật chuyện trên, đây là chuyện riêng mà có thể làm tiêu biểu cho một cái cổ tục lưu truyền trong thôn quê. Câu chuyện có thú, hân vào món quà xuân Tết, còn hay, đủ những quyền cho độc giả phán đoán.

Chú xiếc Harmton's thất cô tự tử

Mấy lâu nay dư luận miền Bắc đương xôn xao về gánh xiếc Harmton's. Khán giả ta ai cũng đều biết, vì gánh xiếc ấy đã đem cái trò khôi hài chế nhạo người Annam mà làm trước mắt khán giả Annam.

Người Nam vẫn hiền, song đối lại loài người, sẵn có lòng tu ai như ai, nên còn cái quyền không đi xem dùng để trả nũa sự nhục ấy, thành ra cái trò vui ấy chẳng những làm buồn cho khán giả mà gánh xiếc ấy cũng thất lợi. Vì thế họ trong tôi ở Nam định khán giả trong thành phố có biểu tình tẩy chay, rồi vào Thanh hóa mấy hôm cũng sinh lời thôi. Tồn phí mỗi ngày đến mấy trăm mà làm một đêm ở tỉnh Thanh chỉ được bao nhiêu, nên phải xếp gánh vào Vinh, trước ngày tết chỉ chừng một tuần lễ.

Ở Vinh tuy không ai ra mặt tẩy chay, nhưng phần vì chịu ảnh hưởng ở ngoài vào, phần vì dè dặt ngày tết, nên rất ít người xem, thành thử gánh xiếc lại bị lỗ thêm nữa. Bực thế, chủ gánh xiếc Harmton's là William Georges đã thất cô tự tử tại nhà khách sạn tây ở ngay trước nhà ga Vinh (Hôtel Médano) hồi 8 giờ sáng hôm 28 Janvier vừa rồi. William chủ xiếc, dùng giấy nhật thất vào cổ rồi treo lên cái thang giương Hồng công ngay chỗ anh ta nằm, mãi đến 10 giờ, bà mẹ anh ta cũng đi, ở buồng bên cạnh sang trông thấy mới biết thì đã chậm quá rồi.

Nghe đâu mấy ngày trước khi tự tử, William Georges có đánh điện tin về cầu cứu với hội chánh Luân đôn (Anh), song bị bác, nói rằng lỗi ở anh ta không biết khéo xếp, hội không chịu giúp, nên anh ta bực mình phải tự tử.

Sáng hôm 29-1, hồi 11 giờ, tất cả gánh xiếc chừng non 50 người đã để sức vật lý tập xiếc cho linh cảm sai ta trong cái, mà đi đưa đám ông chủ lên nghĩa địa tây. Các quan chức đi đưa đám có quan Phó sứ Moll và quan lĩnh binh cùng các quan tây các sở. Người annam đi xem đám ma cũng khá đông, đông hơn xem gánh xiếc... Harmton's làm trò mấy hôm trước.

Ngày hôm 29, quan Công sứ Lagrèze đã giúp sức cho gánh xiếc ấy một ít đặc biệt để lấy tiền về nước, chứ không tiến vào miền Nam nữa.

Theo tình quan Công sứ Lagrèze quan Cẩm Grandière có viết thư nhờ các báo ở Vinh cổ động cho người đi xem được thêm đông.

P. V.

Phú-Xuân Học-hiệu
Đã có các lớp:
từ lớp Đồng Ấu đến lớp
Tư-niên Cụ-thế
Lập từ năm 1930

THUỐC SÂU AN RĂNG
Hiện THÔNG-HOẠT QUẢNG-TẠI
Giá 0.14
Rất thần hiệu

H. T.

HAI AN MẠNG RẤT GHÊ GỢM!

Giữa sông xóc đĩa, hung thủ giết viên chánh tổng rồi cút hòng mình tự sát ngay

Hồi 10 giờ đêm hôm mồng ba tết vừa rồi, tại nhà Đặng Kiên ở làng Vạn phần, tổng Vạn phần, phủ Diễn châu có xảy ra hai án mạng rất ghê gớm, đầu đuôi như vậy:

Trần Khương với chánh tổng Vạn phần là Hoàng Lê, vốn có thù nhau trước khi Lê còn làm lý trưởng. Nhân hôm mồng ba tết, chánh tổng đến nhà thầy học cũ mình trước là Đặng Kiên gây sông xóc đĩa đánh. Bà con xóm mạc được thầy chánh xóc cái, đến đánh rất đông. Trần Khương ở gần cạnh cũng chạy sang đánh. Trong lúc chơi, không biết vì sao thầy chánh đánh mắng Trần Khương, bị Khương cự lại, nên thầy ra lệnh cho thuộc hạ trời Khương. Thầy chánh bên xi nhục một hồi lâu, rồi nhân có bà con Khương đem lời từ tạ, thầy cho mở trời.

Trần Khương bị xúi hổ và không chịu nhục được, nên về nhà lén cây dao phay lén sang nhà Đặng Kiên giết chánh tổng Lê để trả thù.

Đương lúc các con học còn mê đánh, Khương lén ra sau lưng chánh tổng Lê, vật dấn ra, sấn một nhát dao vào họng, rồi luồn tay vẩy cái cạo hòng vẩy chết ngay tại đó. Chánh

tổng Lê ngã ra bất tỉnh nhân sự, người ta liền mượn xe hơi nhà Đoan đem vào nhà thương Vinh. Sáng hôm sau, phủ nha đã về làng Vạn phần làm biên bản. Chánh tổng Hoàng Lê vì thương tích quá nặng nên đã chết tại nhà thương Vinh chiều hôm mồng năm.

P. V.

BÀ ĐỀU NÊN CHÚ Ý

1) Hiện nay nhà rược Nam-Đông-lich của rất nhiều Đại lý bán rược 40 chữ và 35 chữ trong lục huyện hạt Thừa-thiên. Hoa hồng rất hậu. Xin hỏi tại Tổng đại lý số nhà 51, đường Paul-Bert (Huế).

2) Trong dịp thuyên chuyển này, các cụ, các quan muốn cho khỏi bận bịu về đồ dùng như là bàn và bọgong thì xin giao cho nhà vận tải PHAN-HUY-BẬU.

Về cuộc Hội chợ Huế sắp tới, các nhà thương mại và kỹ nghệ ở xa muốn tiện thì gửi hàng hóa cho M. PHAN-HUY-BẬU Transitaire correspondant de Chemin de fer (service à domicile) nhận trước, rồi các Ngài tới sau.

3) Mua vé xe lửa tại Đông-Pháp Hòa xư chỉ điểm số nhà 51, Rue Paul-Bert Huế rất tiện lợi và rẻ. Giờ nào bán điểm cũng có tiếp khách mua vé. Các ngài có thể mua vé, bằng một giá với nhà ga. Mua vé là lên tàu ngay, không phải thay đổi gì cả.

PHAN-HUY-BẬU
Kính cáo

Ai thương con??

Khi thấy con thân thể gầy ốm, mặt mày xanh vàng, bụng to và thường có sán, đêm ngủ khóc, hay có ghê sán, nên biết đó là tại:

- 1) Thiếu thiên nguyên yên;
- 2) Trong mình có độc bởi những bệnh di truyền;
- 3) Tự bị tích trệ bởi bà mớm không thương, ăn những đồ ăn khó tiêu, hoặc nguội lạnh.

Vậy muốn bồi bổ thiên nguyên, tẩy tích trệ, bồi bổ tự vệ, làm cho thân thể mập mạnh, khi huyết đầy đủ, da thịt nở nang, gân xương cứng mạnh, trừ hết ghê sán, lọc hết máu độc, để cho con được ăn chơi mau lớn, nên cho dùng:

Thuốc bổ trẻ con
HIỆU CHỮ THỌ

Một chai 0.60
Hỏi tại các nhà Đại lý Thuốc Chữ Thọ, Dầu Chữ Thọ, Dầu Từ Quý.

NHÀ THUỐC VĨNH-THO TOURANE

Dịp may hiếm có!!!

Nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG Hanoi là một nhà thuốc nam ra đời đã lâu năm, to như và danh tiếng như trong xứ Đông Pháp, xa gần ai cũng hoan nghinh là thuốc rất linh nghiệm. Nay nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG mới mở một nhà TÔNG-ĐẠI-LÝ ở đường Đông - Khánh Tourane và một nhà PHÂN-CUỘC tại số 64, đường Gia-Long Huế, để các thuốc thuốc CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN của Tông-cuộc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG Hanoi chế ra, vậy kể từ ngày 1er đến ngày 15 Janvier 1936 ngài mua các thuốc ở 2 nơi Tông-đại-lý và Phân-cuộc ấy mà mua được từ 1000 trở lên thì chúng tôi sẽ xin kính biếu lại một hộp « THUỐC BỔ » đáng giá 1500 nữa.

Xin các quí khách chiến cổ sẽ biết công hiện và giá trị các thuốc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG thế nào.

Ngài nào muốn biết rõ thuốc nào chữa bệnh gì, công dụng thế nào, giá tiền bao nhiêu, xin mời quí bộ đến nhà Tông-đại-lý và Phân-cuộc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG ở Huế và ở Tourane mà lấy một quyển Dược-mục về coi sẽ rõ.

Tổng cuộc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG Hanoi
Chữ-nghìn kính cáo

Năm hết... tết tới...

PRODUITS "VÉDÉ"

Al ai cũng nói nước lợ sữa nhà, sơn cửa, quét vách... Nên ai cũng nhầm bởi chưa được các thứ sơn bột, sơn lon, các vật liệu về việc sơn nhà hiện VÉDÉ; đã được hàng rất tốt mà giá lại rẻ không đến nỗi khiếp.

Ví dụ: bột vàng (ocre jaune) và bột đỏ (ocre rouge) mỗi kilo bán có 0.10 thôi.

Ở Huế, bán ở bán ở tại: **M. HOÀNG-TOẠI**
Rue Jules Ferry
(Gần Tòa Khâm)

là nhà đại lý hàng VÉDÉ và Hột Vạn - Quê Tiết - Kiếm.

Xà phòng VÉDÉ 72%, giặt lần hao, rất tốt, giá rất rẻ.

Bệnh Bạch-dái, Bạch-trọc, Huyết-trắng với thuốc Bá-dà-sơn-quần-tán N°1

Bởi vào mình, bệnh phát rất nhanh, nếu không có thuốc vào mình, thế nào trị được. Thuốc BÁ-DÀ-SƠN-QUẦN-TÁN, chế ra không tùy theo sách xưa lấy sự tự nghiệm khảo cứu, thâm hiểu nguyên nhân căn bệnh dùng thuốc phương ngoại hiệp cùng thuốc Bắc mà phát minh ra, trị 10 người hết cả 10, đồng đồng bảo Trung, Nam, Bắc công nhận là vị CỨU LINH của hàng phụ nữ, chuyên trị bốn chứng đau từ cung xin kể dưới đây:

1) HƯ TRỆ TỬ CUNG. — Bởi kinh huyết không đều, từ cung hư hàn, hư nhiệt, hai sợi giây chằng yếu từ cung sa, bạch dái ra đầm dề, khi trong, khi đục, gương mặt xanh xao, càng ngày càng ốm.

2) NỘI THƯƠNG TỬ CUNG. — Bởi đàn bà khi sanh đẻ trắc trở, não động từ cung, hai sợi giây chằng yếu từ cung sa và có vết thương đau trắng hai bên dạ dưới, ra bạch dái có khi lớn máu, đường tiền nóng rát, khi có đường kinh hết rồi, tức lại giây đưa năm ngày chưa dứt, làm tương là có đường kinh dài, vì không máu ở trong vì thương từ cung mà ra.

3) NHIỄM ĐỘC TỬ CUNG. — Người đàn bà hay là con gái hoặc người ta hành không chống, khi có đường kinh băng bó lại không cho hó hơi nên hơi độc máu xấu nhiễm vào từ cung, bị sưng từ cung, khi có đường huyết ra đến 5, 7 ngày mà chưa hết ra bạch dái vàng có giây có nhọt, đường tiền không thông.

4) NGOẠI THƯƠNG TỬ CUNG. — Chứng này nặng hơn hết, đàn bà bị ngoại thương truyền nhiễm bởi người chồng trước bị lậu độc hay là sang độc, uống thuốc hết rồi mà chưa uống trừ căn, khi giao cấu người đàn bà bị nhiễm độc, trong từ cung có một cái nhánh và lỗ làm cho đau trắng hai bên dạ dưới: ra huyết trắng có giây có nhọt, lớn máu, lớn máu, đường tiền nóng rát lại đi độc ở đại trường làm chảy máu đái trường sưng đau thất ngang lưng, đường đại bón nổi, mỗi lần đi tiểu bốn đau khổ chịu, có khi đi tiểu ra máu, lần ngày biến sanh nội ngoại trĩ.

Bốn chứng bệnh đau từ cung tôi kể trên đây, trường phục BÁ-DÀ-SƠN-QUẦN-TÁN không cần bơm rửa mà bệnh hết dứt. Thuốc này cách trị khác hơn thuốc khác, không phải uống cho cảm lại, lại uống cho dài hết độc trong từ cung, làm cho từ cung hết đau thì bệnh hết dứt. Bệnh nào trong từ cung không lỗ, uống vào hết liền, bệnh nào trong từ cung lỗ và có vết thương, phải trường phục cho nhiều, những vết thương ấy lành, thì bệnh hết dứt.

Trừ ra chứng từ cung ung độc (cancer) thuốc này không thể trị được. Mỗi hộp 10 gói, uống 5 ngày, giá 1500

VÔ-VÂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG — Thudaumot
CHI-CHUỘC: Saigon, Quinbon, Tourane, Huế, Hanoi, Haiphong

Tim-ia, cốt-khi, giang-mai, sang độc chỉ có thuốc GIẢI-ĐỘC-SÁT-TRÙNG-HOÀN hiện VÔ-VÂN-VÂN là hay hơn hết.

SỮA NESTLÉ
HIỆU CON CHIM
SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp
Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở khắp Đông-Dương

Việc thề giới

PHÁP

NỘI CÁC SARRAUT

Paris, 24 Janv. — Như tin đã đăng số báo trước ông Albert Sarraut cựu Tổng trưởng Đông dương đã lập một các mới. Trong một các Sarraut có 18 ông Thượng thư, 6 ông phó, trong số đó 6 ông Thượng nghị viện, 6 ông nghị viên đảng Xã hội cấp tiến, 1 ông Cấp tiến tả đực, 1 Công hòa tả đực, 1 Cộng hòa xã hội, 3 Xã hội liên hiệp, 1 Độc lập tả đực, 3 Độc lập. Nội các Sarraut là một các tập trung cộng hòa, khinh hương và là phải hơn một các Laval.

HỘI ĐỒNG NỘI CÁC NHÓM

Paris, 27 Janv. — Hội các Sarraut đã nhậm nhần đầu tiên hôm qua, lời tuyên bố được đưa ra sau phiên họp. Trong chương trình nghị sự, về mặt nội trị cũng như các mặt các nước: ông Régular và giới họ Tai cảnh, thì chính sách tiền tệ vẫn không thay đổi; nhân phẩm chủ trương nhất là việc bình vực giá đồng pháp tăng, giải quyết vấn đề thất nghiệp, chấn hưng nền kinh tế.

Đối ngoại theo đuổi theo chính sách hòa bình lâu và tôn chỉ của hội Quốc liên

Chiến tranh Y - A

Tình hình các mặt trận

Rome, 22 Janv. — Theo tin thông tư của Ý, ở mặt trận Erythrae, các chiến trận đánh kịch liệt, có một đội quân do ông trợ lực, quân A thua, số nhiều bị quan và quân Anh và do quân Ý ở mặt trận Somali, thống chế Graziani đã lấy được xứ Neghelli và là chiến thắng lại

Quân A còn vững thế

Addis Abeba, 23 Janv. — Theo thông cáo của chính phủ A, ở mặt trận Tigre và miền Tembien quân A thắng được nhiều trận nhỏ. Bộ binh của Ras Desta còn giữ vững địa bàn ở miền núi Sidamo, tây bắc xứ Neghelli và do binh của Ras Nasirou và Ogaden làm cho quân Ý đóng ở Ousalei và Danane có một lo sợ.

Quân Ý chết trong mấy trận ở Tigre

Rome, 25 Janv. — Theo báo thông tin của Ý, trong mấy trận đánh ở Tigre, quân Ý có 25 vị bị quan chết, 9 vị bị thương; mất nhiều quân chết và bị thương 330 người, lính thuộc địa Erythrae chết và bị

NGÀY GIỜ TRẦN Cúng là ngày kỷ niệm vua Quang-Trung Nguyễn-Huệ

Ở Huế, thường năm, đến ngày 23 tháng năm, nhân dân nhớ ngày kính đó thất thủ, nên đặt, bàn cúng với vong. Ấy là ngày kỷ niệm có ý nghĩa.

Ở Bắc, cũng có một ngày tương tự như ngày 23 tháng năm ở Huế, là ngày giờ trần, mà cũng là kỷ niệm vua Quang-Trung Nguyễn-Huệ vào ngày 5 tháng giêng.

Năm nay, lại chùa Đông-Quang có làm lễ kỷ niệm rước. Ông Dương-bà-Trạc có diễn thuyết về lai lịch trên giặc có quan hệ với ngày kỷ niệm này. Nguyễn ngày 5 tháng giêng năm kỷ dậu (1889), vua Quang-trung nhà Tây-sơn, đuổi Tôn - sĩ - Nghị nhà Toanbên Tàu, lấy tiếng giúp nhà Lê khôi phục chánh quyền. Ngài bèn đốc suất binh mã ra đánh, bắt sống được một số quân Tàu, còn thì giết chết vô số; quân ta cũng không tránh khỏi nạn chôn thây. Những thây chết vạn thành đóng tại Đông-dã (Thái-hà-ấp), lập đền âm-hồn thờ. Đến đời Tự-Đức mới phá đi, lập ra chùa Đông-quang bấy giờ.

Về công danh liệt của vua Quang-trung trong trận này thật đáng đề ý. Cái ngày mùng 5 tháng giêng, không phải là ngày vô ý nghĩa. Ai đọc sử nước nhà, đến đoạn đó, tất cũng dừng lại nghĩ tới chuyện xưa.

Xho chuyên.

Báo «VOLONTÉ INDOCHINOISE» ở Hanoi có đăng: hiện nay nhà chuyên trách đang truy nã một người Tây tên học gầy gầy.

Người Tây này làm tại một than.

Chiều 17 Janvier, ông Ng-vân-Đương, làm việc tại Bộ Barbioloni ở Phaothou (Lào), đi lữ hành 2388\$72 báo về phát cho sự lý; khi về đến đường bị một tên Lào đánh cướp mất hai nghìn.

Và ở An Tới, ông Đỗ Văn Mai ở làng Đuôi, huyện An Lão, tỉnh Kien An (Bắc Kỳ) có đem về một ít bạc, rồi đầu đem 20 bị bắt cướp 30 đến được 400\$.

Và ở số Đông pháp xã kỳ rồi, ông nghị Nguyễn Văn Năng ở Bắc kỳ trong 5000\$.

Hôm mùng một Tết, tại vùng Nhân Lang, tỉnh Thái Bình (Bắc Kỳ) có 8 người ngồi thuyền đi tết, ra giữa dòng sông, bị cướp thuyền, cướp 3 người đi bắt.

Đời khoa học này hẳn quyền bị cướp bóc, nên dân hay chạy trốn mấy vị thần linh.

Không thể, sao lâu lâu ở Bắc lại có chuyện thế trước miền, trước đây, làm cho thần cũng sợ với cách chúng xỏ cớ là một Thái mới đây, trong vụ thuế ở làng Hội Trung (Bắc Kỳ) lý đương niên là Ng. V. Châm với lý cựu là Ng. V. Tịch, vì tiền thuế thuế mất trên 40\$, rồi đổ lỗi cho nhau; cái mới, sau kéo ra đến Đông nhân thủ. Hai bên bắt đầu: sao qui thần ăn lính vật đi, nên giận...

Thế mà thần không «vết» chỉ hết. Quan trên biết lý Châm giả hung, bắt phải nộp số thuế kia, chứ không «on» «đ» «gi» lời thôi.

Cải đồng hồ có đủ hình danh nhân nước Nga ngày nay

Gần đây một người thợ làm đồng hồ Nga có chế ra một cái đồng hồ đặc biệt, không có nước nào có.

Theo báo Đông Tây số ra ngày 8-1-36, hiện ở Nga người thợ kia làm trôi ba năm mới thành cái đồng hồ kỳ quái ấy. Máy móc sao không biết, chỉ biết có 5.000 tiếng phân biệt nhau.

Đồng hồ lại có hát bài quốc ca nữa.

Hồ 6 giờ sáng thì trên đồng hồ hiện ra hình ông Vorochilov, thống lĩnh các đội đồng quân của Nga. Rồi cứ 6 phút qua là có hình một vị tướng của chính phủ lộ ra trên mặt đồng hồ.

Đến 7 giờ tối thì có 50 ngọn đèn lộ ra, và bản quốc tế trời lên, lúc thì ông Staline (chủ tịch chính phủ Xô viết hiện nay) hiện ra hào quang chiếu sáng lên.

Cái đồng hồ kỳ quái như vậy đó. Xem người

Huỳnh-Thúc-Kháng Công-ty

CHUYÊN TRÁCH TẬP CỐ
VỐN 30.800\$00
Hội số N° 123 Đường Đông-Ba
HUẾ
R. C. TOURANE N° 4

GIẤY MỜI ĐẠI-HỘI-ĐỒNG THƯỜNG-NIÊN (1)

Thưa các Ngài đồng đồng,
Chiều theo khoản 39 trong điều lệ Công-ty, xin mời các Ngài đúng 8 giờ sáng ngày chủ nhật 23 FÉVRIER 1936, tức là ngày mùng 1, tháng hai, năm Bình-tý, đến nhóm Đại-Hội-Đồng thường-niên kỳ thứ chín tại Hội-sở Công-ty số 123, đường Đông-ba, Huế.

ĐỀ-MỤC NGHỊ-SỰ:

- 1) Duyệt sổ năm 1935.
- 2) Báo hai viên Hội-đồng kiểm-sát.
- 3) Vấn đề chia lợi.
- 4) Xét việc đã qua trong năm 1935 và bản việc tiến hành sau này.

Nếu Ngài nào bận việc không đi được, thì xin ký giấy ủy-quyền (theo mẫu dưới đây) cho một vị có ĐỒNG KHẢM, thay quyền quyết-nghị trong khi đến dự Đại-Hội-Đồng.

Huế, le 20 Janvier 1936
Quản-lý
HUỲNH-THÚC-KHÁNG

Kiểu giấy ủy-quyền (2)

Tôi là...
cố-đồng Công-ty Huỳnh-Thúc-Kháng làm giấy này để giao quyền cho một vị có...
đồng khác là ông...
thay một lời quyết-nghị các khoản trong kỳ Đại-Hội-Đồng thường-niên nhóm ngày 23 FÉVRIER 1936 tại Huế.

... le ... 1936

Ký tên: ...
(1) Giấy này không có giá trị nếu người, xin nhờ đem theo, không ký tên tại tên của nhóm.

(2) Kiểu này không có giá trị nếu người, xin nhờ đem theo, không ký tên tại tên của nhóm.

VERRERIE LAMPISTERIE MINH-PHU HANOI

78 HÀNG - BỒ

HANOI

Xưởng chế-lạo các thứ đồ dùng bằng THỦY-TINH và các hạng đèn làm đã lâu năm.

Công việc tinh xảo.

Giá bán phải chăng.

Đã nổi tiếng khắp TRUNG, NAM, BẮC

MUA SỈ

TÍNH GIÁ RẤT

ĐẶC BIỆT

Dùng sữa "LE GOSSE"

Sữa « LE GOSSE » rất bổ cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.

Bao thầu cho Nhà - nước năm

1932-1933

Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc... à Saigon.

Có bán trong các tiệm tạp hóa ở Đông-Pháp.

HIỆU GIẤY XANH - giá mỗi hộp: 630
Đại lý:

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUÉ - TOURANE - QUINHON

NGƯỜI NAM TA AI MUỐN ĐI TÀU BAY?

Ở Hội chợ Hải phòng và ngày Tết nguyên đán ở Hanoi, Hội Ailes Tonkinoises có đem tàu bay của hội đưa các người Annam lên trên không chơi, lấy tiền một giá rất rẻ, mỗi người 3\$, mục đích là để cho nghề hàng không được phổ thông.

Trong số 3\$ ấy, hội phải trả cho hội bảo hiểm một phần, mỗi người lên tàu bay nếu bất hạnh gặp nạn, bằng bảo hiểm bồi thường 10.000\$.

Chúc năm mới (HÁT A ĐÀO)

Mùa xuân ai khéo vẽ vời,
Đầy thành hoa gấm, một trời diễm trang.
Chúc năm mới vạn sự bình an,
Thái hòa cảnh tượng, rõ ràng Thuận-Nghiên.

Nói:
Tết Xuân mới, đầu năm Bính-tý,
Suốt năm châu hóa khí xuân phong.
Chúc năm mới vạn sự bình an,
Đường phát đạt, Công, Cđ, Sĩ, Nông, dân tiến bộ.

Gió mưa mưa An, đời là ngộ,
Mầm hồng, chồi lộc, cành lộc vươn ngưỡn.
Cao nhà bước lại lung đột tai nguyên,
Trăm thọ khế đưa chen đường mây mỗ.
Râm hoa nở, nhàn thì như một,
Cảnh non sông gấm vóc kham chi đân?
Và Xuân rạng rỡ Hoàng-Chân.

AN-THÀNH
AN-THÀNH, là một nhà đi các thứ da pu: Four bằng laines và colons, chemisettes, maillots các loại thêu và bán cả các thứ lụa, Hosiery, tassel soie rất đẹp. Ai mua sẽ có giá riêng đặc-biệt.

AN-THÀNH
41, phố Hàng Đào - HANOI

Bán tại Tiếng Dân

Giấy và Dao

(Ái-tinh và luân-lý tiền-thuyết)

Giá bán 0\$10

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

HU KHÔNG

LƯƠNG-PHAT dịch-thuyết

37

Lòng kiên cố của Đại bàng và chức nghiệp, cho rằng cuộc sống thường kìa là một cái đặc ân như công của chúng mới có. Chúng chắc chắn như vậy lắm...
Tư tưởng mai kỷ tưởng như chúng đã lớn thêm.

Đứng trước cái tri não lớn thường của Đại bàng không nghĩ nghĩ sự gì cả - vì các việc kỷ chính một tay Mèo vì lời cấp đặt một cách khôn khéo - Lai mộng đã không thương hại mà còn lấy làm thích thú rằng được trả thù. Nàng tự nhiên lấy làm thích thú mà tìm sự phần trả, cái lợi khi của kẻ yếu hơn. Nàng giữ bộ để cho chúng nàng nào ai buồn chán, rồi sau tưởng như bất đắc dĩ mới chịu đi với chúng. Làm cho Đại bàng càng tự đắc cho rằng đã khuyển phục được nàng và tự nói: «Ta đã biết trước lắm. Phàm đối với đàn bà, hề mình có muốn là họ phải nghe».

Thế rồi vì chúng Đại bàng đầu tháng ba, đã lớn đương đi qua ý đại lợi. Chúng thuê một cái nhà mới ở bờ biển. Lai mộng đem theo cả thảy tám cái rương đồ.

Cũng vì vì lời thông đồng với cái trình thám tư Lã ra, nên các tư tưởng đã khác với với cái Đại bàng cho chúng được an ổn; và cũng vì thế mà trước cuộc hành

trình Lai mộng đã có thể gặp vì lời nhiều lần tại cái nhà họ họ riêng ở con đường họ.

Công đã được sáu tháng nay, một bữa mai, bác sĩ Mỹ sơn ở gần phòng chột họ của bác sĩ mà đi đến nhà thương Paul-Bert. Mỹ sơn đi qua các sân trồng cây lớn, đi dựa theo các nhà gạch, gặp những cô hầu họ ăn mình trong những cái áo màu xám.

Trong phòng thí nghiệm, sáng choang, phía trên lớp bằng kính, một cái chụp đen và cái áo làm việc, mồm sẵn chờ bác sĩ. Người giúp việc của Mỹ sơn đã nghiêng mình trên cái ống hiển vi đang xem xét các tế bào trong một trên các vật khác là lấy ở các người bệnh.

Một vài cụm sinh viên trường thuốc, lương y mới tới nghiệp, đem đến những bệnh nhân đau các thứ bệnh riêng: một ông già bị sưng mắt, một đứa con gái bị lở đầu... Phòng bên cạnh là chiếu quang tuyến X. Tại tầng lầu trên, một cái thang lên bằng sắt đưa đến phòng thí nghiệm, đầy những lọ, những cây, những vỏ nước đỏ các mồi...

Đến giờ khám bệnh Mỹ sơn cùng một bác sĩ phụ việc đi về phía các phòng bệnh.

Tại một cái bàn có các quan chánh y và các học sinh trường thuốc, các bệnh nhân lần lượt kéo đến: đầu tiên là các trẻ con, rồi đến các đàn bà, các đàn ông. Các chứng bệnh gồm giặc không làm cho Mỹ sơn nhàm tỵ nào. Mỹ sơn cứ đưa tay vào sờ mó trong các ống mìn mồi hơi lạnh; thỉnh thoảng lại rửa tay với nước thuốc sát trùng.

Mỹ sơn đều quen biết các sự ồn ào trong cái ở người ở sự y viện: nào là người đương chờ trong phòng khách giặc chờ, nào người chen nhau vào chờ phát thuốc... Mỹ sơn cũng quen với các thứ mùi thuốc trong phòng. Chẳng công biết giờ nào thì một trời sẽ chiếu xuống cái ghế trong vườn mà thường có ba người đương bệnh hay ngồi chơi. Mỹ sơn rất mến cảnh nhà thương, mến các người bệnh, và mến cái cuộc đời sống năng khổ khổ của chúng.

Đến trưa, mười hai giờ rưỡi, Mỹ sơn phải từ giả y viện, chàng tức lắm; rồi chàng đi vào ăn tại một tiệm cơm thường trong phường với các hạng người lao động, các thợ may, các bác đánh xe. Hết bữa ăn, nếu không có đi thăm bệnh ở nhà thương, thì Mỹ sơn lại đặt trở về phòng thí nghiệm chờ cho đến giờ phải đến giờ gọi tại lớp y khoa Đại học. Tối lại, dưới ngọn đèn chong. Mỹ sơn xem sách rất khuya.

Tháng, ngày qua dần cách kỷ. Khi nào rồi rảnh, Mỹ sơn lại nhớ đến Ái lịch, mà chàng yêu đương một cách giận giữ, vừa đau đớn, vừa hy vọng...

Sáu tháng qua... Chàng tới ở nhà họ Bà, vợ chồng Lữ biên và người cháu gái, ông từ giả về nhà cũ mà đi về quê hương, đương dự dự không biết có đi làm đầu nữa không, hay là về sống với số tiền đã dành để. Chúng cũng chung một mối buồn của các viên chức bị cho về hưu sớm.

Sáu tháng qua... Ngoài cái cõi lòng của Ái lịch và Mỹ sơn ra, cái kỷ niệm của ông Bà lộ vẻ hờn như đã

biết xóa mất. Bà Bà lộ vẻ và Lai mộng chỉ thỉnh thoảng mới nhớ tới thôi. Cái người khi còn sống là cần kíp cho đời họ, mà nay hết là người cần nữa; cái người đã trải một đời cực nhọc để gây dựng cái sự nghiệp mà ngày nay đã tan tành, cái người ấy hiện nay đương nằm dưới ba thước đất, đương tiêu mục lần lần...

Bao nhiêu danh vọng và tiếng tăm của người ấy, nay bị người quên lãng. Trên báo giới và trong câu chuyện hằng ngày của người đời lại có các việc khác thế nào...

Sáu tháng qua... Nếu không có Ái lịch thường thường đem đồng đến thăm tại mộ ông Bà lộ vẻ, thì không còn ai mà nghĩ đến rằng trên đời đã có ông Bà lộ vẻ.

Đã đến tháng năm. Một buổi mai sáng rạng ở trong một phòng của nhà bà cô Ái lịch, Ái lịch ngồi đương dịch một quyển sách Anh, bên cạnh có bày một quyển mào và một pha ly đĩa. Ngồi bất chợt đương chạy trên tờ giấy trắng. Viết một đoạn rồi ngừng. Tô bộ buồn bã, rút cái thơ của bạn Mộng lang kẹp ở trong tấm giấy thấm ra xem lại.

(Kỳ sau sẽ tiếp)

